

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala

Euroopa Parlamendi resolutsioon vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomisel 2004. aastal tehtud edusammude kohta (ELi lepingu artiklid 2 ja 39)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse kodukorra artikli 108 lõiget 5,
- A. võttes arvesse oma hiljutisi resolutsioone – 11. märts 2004¹ ja 14. oktoober 2004² –, milles tehti juba kokkuvõtte Tampere-programmi rakendamise kohta ja sõnastati esimesed soovitusel Euroopa Ülemkogule, kes võttis 5. novembril 2004 vastu Haagi-programmi, milles kehtestati vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala järgneva viie aasta suunised;
- B. võttes arvesse 11. aprilli 2005 arutelu ning nõukogu ja komisjoni vastuseid suuliselt vastatavatele küsimustele (B6-0164/2005 ja B6-0165/2005);
- C. arvestades, et viimase aasta jooksul – kui mitte arvestada üleminekut kaasotsustamisele mõnede ebaseaduslikku sissetõu reguleerivate meetmete osas – ei ole toimunud soovitud edusamme seoses vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva alaga, sealhulgas hoolimata ühenduse muu tegevuse märkimisväärtusest edusammudest või isegi valitsustevahelisest koostööst kaitse- või julgeolekupoliitika valdkonnas;
- D. võttes arvesse, et nimetatud järk-järguline seiskumine toimub ka Euroopa Ülemkogus, kes pidi 2004. aasta jooksul kolm korda märkima raskusi liidu otsuste rakendamisel, eriti politsei- ja õiguskooostöö osas seoses kriminaalasjadega ning täpsemalt terrorismi ja rahvusvahelise kuritegevuse vastases võitluses;
- E. olles mures, et hoolimata korduvatest üleskutsetest on tänase päeva seisuga veel üheksas vanas ja kuues uues liikmesriigis ratifitseerimata 29. mai 2000 konventsioon Euroopa Liidu riikide vahelise vastastikuse õigusabi kohta kriminaalasjades, ning et 11 riigis ei ole veel ratifitseeritud 27. novembri 2003 protokoll Eurooli konventsiooni kohta;
- F. olles mures liikmesriikide märgitud viivituste ja raskuste pärast Euroopa vahistamismääruse rakendamisel ning õigusabi ja tsiviilasjade vahendusega seotud algatuste tagasihoidlikkuse pärast, mille mõned tahaksid piirata vaid piiriüleste juhtumitega; kõik see näitab usalduse puudumist liikmesriikidevahelistes suhetes;
- G. olles teadlik, et mõned liikmesriigid on juba nimetatud seisaku peatamiseks väljaspool asutamislepingute raamistikku välja töötanud selliseid koostöövorme nagu “G5” või “peaaegu otsuste tegemise” instantse nagu GAFI rahapesuga võitlemiseks, “Dublini grupp” võitluseks uimastitega, “Berni grupp” teabevahetuseks, millest ükski instants ei ole allutatud demokraatlikule kontrollile; olles veendunud, et kui edusammud on

¹ ELT C 102 E, 28.4.2004, lk 819.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2004)0022.

soovitatavad ja sobivad, peavad need olema “tõhustatud koostöö” vormis (nagu algatus, mida kutsutakse “Schengen+”);

- H. olles veendunud, et kõik need elemendid mõjutavad liidu poliitilist usaldusväarsust ja tegevuse legitiimsust, kui seistakse silmitsi suurte väljakutsetega kas siis rändepoliitika, piirikontrolli, vabaduste edendamise või piiriülese kuritegevuse ja terrorismi vastase võitlusega, ning kui tuleb iga hinna eest taasalgatada ühise ruumi rajamine ja tugevdada 25 liikmesriigi vastastikust usaldust ja valmistada ette ühinevate riikide ja kandidaatriikide ühinemist,

Demokraatia nappuse kiire kaotamine ning vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala ühtse õigusliku raamistiku edendamine

1. kordab oma üleskutset nõukogule luua ühtne õiguslik raamistik vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva alaga seotud poliitika jaoks ning viia õigusala ja politseikoostöö kiiresti üle ühenduse raamistikku, kohaldades ELi lepingu artiklit 42 ning üldistada vastavalt ELi lepingu artiklile 67 nõukogu kvalifitseeritud häälteenamust ja kaasotsustamismenetlust kogu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva alaga seotud poliitika osas;
2. pöörab nõukogu tähelepanu asjaolule, et praeguse olukorra säilitamine põhiseaduse lepingu ratifitseerimise ootuses mitte ainult ei suurenda demokraatia nappust, vaid muudab 25 liikmesriigi otsusetegemise raskemaks ja otsuste rakendamise praktiliselt kontrollimatuks (nagu tuleneb Euroopa Ülemkogu hinnangutest);
3. kutsub seetõttu komisjoni üles töötama enne 2005. aasta septembrit välja ettepanekut võtta vastu otsus vastavalt ELi lepingu artiklile 42, milles sätestatakse, et artiklis 29 sätestatud valdkondades läbiviidav tegevus tuleneb Euroopa Ühenduse asutamislepingu IV jaotisest, määratledes samal ajal kvalifitseeritud häälteenamuse kui vahendi nimetatud tegevuse kinnitamiseks; kutsub nõukogu üles võtma vastu uut otsust, mis põhineb EÜ asutamislepingu artiklil 67, luues ülemineku kaasotsustamisele IV jaotises sätestatud ühenduse meetmete osas ja kaotades Euroopa Kohtu pädevuse piirid;
4. kutsub nõukogu üles muutma võimalikult kiiresti oma kodukorda, et muuta kättesaadavaks õigusloomega seotud ettevalmistavad dokumendid, sealhulgas asjaspepuutavas kontekstis koostatud õigusloomega seotud arvamused, mida EP on korduvalt nõudnud ning kohtuasjade C-52/05 P ja C-39/05 P kontekstis koostatud arvamused, samuti liikmesriikide seisukohad, ning muuta kättesaadavaks vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva alaga seotud teemasid puudutavad arutelud ja otsused; palub oma pädeval komisjonil kontrollida, kas nimetatud juhtumitesse sekkumine oleks kohane, et tagada läbipaistvus Euroopa kodanikke mõjutavate meetmete vastuvõtmisel;
5. juhib nõukogu tähelepanu sellele, et kõik edusammud vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomisel tuleb teha lojaalses koostöös Euroopa Parlamendiga ja järgides demokraatia põhimõtet, mille kohaselt tuleb Euroopa Parlament kaasata Euroopa Liidu õigusaktide väljatöötamisse töö algusest peale ja mitte selle lõpul pärast poliitilise kokkuleppe sõlmimist;
6. teeb komisjonile ettepaneku luua menetlus, millega tagatakse korrapärane teave kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonilt vabadusel, turvalisusel ja õigusel

rajaneva ala väliste näitajate kohta, eriti kokkulepetega seotud läbirääkimiste ning kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega toimuva poliitilise dialoogi kohta; palub komisjonil anda lõplik kuju pilootprojektile, mida kutsutakse “TRANS-JAI” ja mis peaks võimaldama jälgida päev-päevalt sündmusi ja dokumente, mis on seotud vabadusel, turvalisusel ja õiglusel rajaneva ala valdkonda kuuluvate õigusloomega seotud menetlustega eeldusel, et see teave ja need dokumendid on kättesaadavad institutsioonide registrites; palub liikmesriikide parlamentidel selle pilootprojektiga ühineda, alustades ettevalmistustöid igaks seadusandlikuks menetluseks, mis puudutab ELi vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala meetmete vastuvõtmist ja ülevõtmist;

7. kutsub liikmesriike üles mitte suhtuma ennatlikult Euroopa Ühenduse ja Euroopa Liidu volitustesse rahvusvaheliste kokkulepete valdkonnas ja astuma samme, et viia rahvusvahelistesse konventsioonidesse sisse “ühendusklauslid”, mis võimaldavad liidul ja ühendusel nende konventsioonidega ühineda, või vähemalt “eraldusklauslid”, mis võiksid liikmesriikidevahelistes suhetes liidu *acquis*’d kaitsta konventsioonides osutatud valdkondade puhul;
8. julgustab kõiki liidu institutsioone pidama avatud, läbipaistvat ja korrapärast dialoogi esindusühendustega ja kodanikuühiskonnaga ning edendama ja hõlbustama kodanike osalemist avalikus elus; palub komisjonil esitada niipea kui võimalik ettepanek, mille eesmärk on võtta nimetatut silmas pidades konkreetseid meetmeid;

Vabadus, turvalisus, õigus ja solidaarsus

9. on arvamisel, et vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala arendamisega seotud meetmed peaksid olema osa ühenduse raamistikust mitte ainult õiguslikul vaid ka liikmesriikide ja kodanike vahel solidaarsuse vaimus rakendatavate poliitiliste eesmärkide tasandil. Sel eesmärgil peaks justiits- ja siseministrite nõukogu oma tööd avalikustama ja tegema sellekohaseid otsuseid kooskõlas:
 - arengu, üldasjade ja sotsiaalasjade nõukoguga sisserände, integratsiooni ja tagasivõtmise poliitika väljatöötamisel;
 - eelarve ja üldasjade nõukoguga rahalise solidaarsuse meetmete kindlaksmääramisel nii piirikontrollisüsteemi, varjupaiga- kui ka tagasivõtmispoliitika osas kui ka tsiviilkaitse, katastroofide ennetamise ja terrorirünnakute jaoks vajalike infrastruktuuride ja vahendite rakendamise osas;

Põhiõiguste edendamise integreerimine

10. kordab oma veendumust, et vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala rakendamine nõuab Euroopa ja riikide institutsioonidelt veelgi suuremat pühendumust põhiõiguste kaitsmise kõrgeima võimaliku taseme edendamisel nii isikute huvides kui vastuvõetud meetmete ülevõtmise edaspidise hilinemise või ülevõtmisest keeldumise vältimiseks; teeb sel eesmärgil ettepaneku:
 - et igale uuele õigusloomega seotud ettepanekule, eriti vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala valdkonnas lisataks põhjendatud hinnang selle mõju kohta põhiõigustele; kutsub muuhulgas põhiõiguste eest vastutavate volinike töörühma

üles teavitama korrapäraselt kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni suurematest probleemidest ning tagama nende vastava töö hea koordineerimine;

- et parlamendil oleksid samad õigused, mis nõukogul seoses ühenduse ja liidu õigusloomega seotud aktide rakendusmeetmete vastuvõtmisega komisjoni poolt, kui nimetatud aktid võivad mõjutada põhiõigusi, mis kehtib sageli vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva alaga seotud valdkondades;
- et EP tulevastel vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva alaga seotud iga-aastastel aruteludel antaks ka hinnang põhiõiguste kaitsele liidus, mis põhineks sel eesmärgil komisjoni poolt EÜ asutamislepingu artiklis 212 sätestatud aruande raames koostatud ja põhiõiguste ameti poolt koostatud temaatilistel eriaruannetel, nagu soovitatakse tema 26. mai 2005. aasta resolutsioonis põhiõiguste edendamise ja kaitse kohta: riiklike ja Euroopa institutsioonide, sealhulgas põhiõiguste ameti roll¹;

11. on arvamusel, et põhiõiguste edendamise kiireloomulised meetmed on järgmised:

- asjaomaste meetmete vastuvõtmine vähemuste integreerimise ja diskrimineerimise kõikide vormide vastase võitluse edendamiseks (EÜ asutamislepingu artikkel 13), sealhulgas rassismi ja ksenofoobia raamotsuse vastuvõtmine pärast Euroopa Parlamendiga taaskonsulteerimist;
- Euroopa õiguse kvaliteedi programmi arendamine kooskõlas liikmesriikidega vastavalt oma 22. veebruari 2005. aasta soovitusel nõukogule õiguse kvaliteet ja kriminaalõiguse ühtlustamine liikmesriikides²;
- ühismeetmete vastuvõtmine Euroopa tsiviil- ja kriminaalkohtule juurdepääsu valdkonnas (vältides topeltstandardeid piiriüleste juhtumite puhul);
- menetlustagatiste tugevdamine protsesside ajal; kutsub nõukogu üles selles valdkonnas kiiresti vastu võtma raamotsust, võttes nõuetekohaselt arvesse parlamendi arvamust; kutsub komisjoni üles esitama 2005. aasta lõpuks väljakuulutatud õigusaktide ettepanekud järgmistes valdkondades:
 - vastastikune tunnustamine protsessi eelfaasis;
 - kontrollimeetmed, mis ei too kaasa vabadusekaotust;
 - ne bis in idem in absentia põhimõte;
 - õiglane kohtlemine tõendite saamisel ja kasutamisel;
 - süütuse presumptsioonist tulenevad õigused;
- solidaarsusmeetmete võtmine kannatanute suhtes, eriti kui tegemist on lastega;

¹ Vastuvõetud tekstid, P6-TA(2005)0208.

² Vastuvõetud tekstid, P6-TA(2005)0030.

- Euroopa politsei eetikakoodeksi¹, mis kinnitati mitteametlikult justiits- ja siseministrite nõukogu poolt juba 28.10.2004², ametlik ülevõtmine ELi poolt ja CEPOLi rolli tugevdamine;

ELi ja liikmesriikide tüpsete eesmärkide kindlaksmääramine

12. kutsub komisjoni üles esitama järgmisele Euroopa Ülemkogule Haagi programmi rakenduskava, milles:
 - on märgitud täpsed eesmärgid, mis kavatakse liikmesriikidega kokkulepitult saavutada viie järgmise aasta jooksul kuritegevuse vähendamise, isikute kaitse ja vabaduste tugevdamise valdkonnas;
 - nähakse ette läbipaistev süsteem nende eesmärkide rakendamise järelevalveks Euroopa Liidu ja liikmesriikide tasandil ning võimalike puudujääkide adekvaatne analüüs;

Õigus

13. tuleb meelde, et õiguslane koostöö kriminaalasjades põhineb ühelt poolt kohtuasutuste ja kodanike ning kohtuasutuste endi vahelise vastastikuse usalduse ning teiselt poolt vastastikuse tunnustamise põhimõtetel: need eesmärgid saavutatakse ühiseeskirjade väljatöötamise ning asjaomaste poolte vahelise parema teabevahetuse abil, samuti kohtuametnike koolitamise abil Euroopa Liidu küsimustes; selles valdkonnas on hädavajalik tugevdada Eurojusti eesmärgiga luua Euroopa prokuratuur;
14. soovib edusammude jätkamist tsiviilõiguslase koostöö valdkonnas, eelkõige perekonna- ja äriõiguse osas;

Migratsiooni-, varjupaiga- ja piiriületuspoliitika

15. palub komisjonil esitada 2006. aasta lõpuks järelevalvemehhanismi käsitlev ettepanek, mis täiendab Schengeni lepingus sätestatud olemasolevat hindamismehhanismi;
16. nõuab tõelist Euroopa varjupaiga- ja sisserändepoliitikat, mis oleks õiglane ja austaks sisserändajate põhiõigusi;
17. on varjupaiga- ja sisserändepoliitika liidust väljaviimise vastu ning selle vastu, et laagreid või sisserändepunkte luuakse väljaspool Euroopa Liitu;
18. palub komisjoni ja nõukogu tagada, et hiljuti JSK nõukogu poolt heaks kiidetud ELi ja Liibüa vahel sisserände valdkonnas sõlmitud tõhustatud koostöökokkulepe ei näeks ette kollektiivset väljasaatmist ega haldusaresti kohtades, kus rikutakse tõsiselt põhiõigusi ja

¹ Euroopa Nõukogu Ministrite Komitee poolt 19. septembril 2001 vastu võetud Euroopa politsei eetikakoodeks, soovitus REC (2001);

² Euroopa Liidu Nõukogu, Nõukogu kokkuvõtete projekt, mis käsitleb politseiniku elukutsele kohaldatavaid politseistandardeid seoses rahvusvahelise politseikoostööga (*Draft Conclusions of the Council regarding professional Police standards concerning international police cooperation*), Brüssel, 28. oktoober 2004, 11977/2/04.

tunnustaks ühtlasi varjupaigataotlejate õigusi Liibüas vastavalt Genfi konventsioonile;

19. meenutab ühise sisserändepoliitika vajadust, mis ei piirduks ainult võitlusega ebaseadusliku sisserände vastu; nõuab tungivalt seadusliku sisserändepoliitika elluviimist;
20. tuletab meelde, et Euroopa migratsioonipoliitikaga peab kaasnema Euroopa integratsioonipoliitika, mis teeks muuhulgas võimalikuks korrapärase integratsiooni tööturul, õiguse haridusele ja koolitusele, juurdepääsu sotsiaal- ja tervisteenustele, sisserändajate osalemise ühiskondlikus, kultuuri- ja poliitilises elus;
21. tutvub komisjoni rohelise raamatuga ELi lähenemise kohta majandusmigratsiooni juhtimisele (KOM(2004)0811); tuletab meelde, et majanduslik sisseränne Euroopas ei tohi piirduda Euroopa tööturu vajadustega, vaid peab võtma arvesse kõiki migratsioonitüüpe, sealhulgas perekonna taasühinemine; soovib väga, et Euroopa majanduslikku sisserännet toetataks sisserändajate Euroopa Liitu vastuvõtmise eeskirjade kiirendatud ühtlustamisega ja et see oleks tegur võitluses diskrimineerimise vastu tööturul;
22. palub Euroopa Liidul ja selle liikmesriikidel ratifitseerida ÜRO Peaassamblee 18. detsembril 1990 vastu võetud kõikide sisserännanud töötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse rahvusvaheline konventsioon ning Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonid 97 ja 143 sisserännanud töötajate kohta; palub komisjonil tuua otsustes ja raamotsustes ära kõik sätted, mis on olemas ÜRO konventsioonis;
23. tunneb sügavat muret Euroopa Liidu tagasisaatmispoliitika pärast, eriti ühiste väljasaatmislendude pärast; tuletab meelde, et tagasivõtmiskokkulepped kolmandate riikidega peavad põhinema tõelisel dialoogil ja arvestama kolmandate riikide huve; see dialoog peab võimaldama poliitilist koostööd ja kaasarengut, et võidelda rände põhjustega.
24. palub komisjonil veenduda, et kaitset vajavad isikud saaksid saabuda liitu täiesti turvaliselt, et nende avaldusi käsitletaks asjakohaselt ning et järgitaks rangelt rahvusvahelise õiguse norme inimõiguste ja varjupaigaõiguse valdkonnas, eriti mitte-väljasaatmise põhimõtet;
25. meenutab asutamislepingute üle järelevalvet teostavale komisjonile tema kohustust valvata varjupaigaõiguse austamise järele Euroopa Liidus vastavalt ELi lepingu artiklile 6 ja EÜ asutamislepingu artiklile 63, kuna hiljuti mõnes liikmesriigis aset leidnud kollektiivse väljasaatmise episoodid heitsid varju nende liikmesriikide poolsele liidu õigusest tulenevate kohustuste austamisele;
26. meenutab vajadust ühenduse sisserände- ja varjupaigapoliitika järele, mis põhineks seaduslike sisserändekanalite avatusel ning ühiste standardite määratlemisel sisserändajate ja varjupaigataotlejate põhiõiguste kaitseks kogu Euroopa Liidus, nagu kehtestas 1999. aasta Tampere Euroopa Ülemkogu ja on väljendatud Haagi-programmis;

27. väljendab uuesti sügavat kahtlust kõige väiksema ühise nimetaja lähenemise suhtes nõukogu direktiivi projektis, mis käsitleb varjupaigamenetlusi ja palub liikmesriikidel võtta viivitamatult üle direktiiv nr 2004/83/EÜ¹;

Organiseeritud kuritegevuse ja terrorismi vastane võitlus

28. kordab oma veendumust, et kogu liidusisene julgeolekupoliitika nõuab nii vastastikust usaldust kui ka ühiste eesmärkide ja piisavate vahendite sõnastamist ning õiguslikku raamistikku ja kodanikele mõeldud tagatise. Seega on kahetsusväärne, et
- ühelt poolt puudub veel tõeline Euroopa sisejulgeoleku strateegia, kus oleksid kindlaks määratud konkreetsed eesmärgid, rakendamisevastutus, oodatud tulemused ning saavutuste hindamise objektiivsed kriteeriumid;
 - teiselt poolt, vaatamata Euroopa tasandil püstitatud eesmärkide ebamäärasusele nõuavad liikmesriigid üldmeetmete vastuvõtmist andmete kogumise ja andmetele juurdepääsu valdkondades, olgu tegemist operatiivset laadi andmetega (vastavalt andmete kättesaadavuse põhimõttele) või isikute igapäevategevusega seotud andmetega (reisid, suhtlus);
29. otsustab nõukogult nimetatud teema kohta asjaomase teabe puudumisel teha pädevale parlamendi komisjonile ülesandeks uurida, milliseid strateegilisi ja operatiivseid meetmeid on praegu Euroopa tasandil võetud terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemiseks; sel eesmärgil peaks LIBE komisjon enne 2005. aasta lõppu kuulama:
- ELi vaatluskeskuse ja komisjoni õigus-, vabadus- ja turvalisusküsimuste peadirektoraadi organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse poliitika eest vastutavaid isikuid;
 - EUROPOLi, EUROJUSTi ja OLAFi vastutavaid isikuid, et kindlaks teha liikmesriikide ja liidu organite vahelise koostöö hetkeseis ning nimetatud koostöö usutavad perspektiivid;
 - INTERPOLi vastutavat isikut, et kindlaks teha INTERPOLi ja liikmesriikide, ELi ning tema asutuste või teabevahetussüsteemide vahelise koostöö hetkeseis ja perspektiivid;
 - riiklike õigusasutuste ja politseiasutuste esindajaid, et kindlaks teha liikmesriikide, samuti liikmesriikide ja ELi ning ELi asutuste vahelise koostöö tõeline ulatus (andmevahetus, ühisrühmad, kahepoolsed kokkulepped);
 - eespool nimetatud teemade eest vastutavaid riikide parlamentide esindajaid;
30. palub komisjonil:
- esitada enne põhiseaduse lepingu jõustumist ühenduse õiguslik alus Europoli jaoks ja kehtestada süvendatud koostöövormid Europoli ja Eurojusti vahel ning

¹ ELT L 304, 30.9.2004, lk 12.

asjaomased vormid Euroopa Parlamendile ja riikide parlamentidele järelevalve teostamiseks mõlema asutuse üle;

- esitada õiguslik alus Euroopa nimekirja koostamiseks terrorismivastase võitluse piiravate meetmega seotud isikutest, rühmadest ja tegevustest ning isikutest, kes võivad ohustada avalikku korda (Schengeni konventsiooni artiklid 96 ja 99);

Üldine järelevalvepoliitika, proportsionaalsuse nõuded ja andmekaitse

31. jagab Euroopa Ülemkogu lähenemist liidu ja liikmesriikide teabe ratsionaalse haldamise osas; meenutab siiski, et kõik nimetatud IT-süsteemid, mis töötlevad ELi kaitsepolitseile võimalikult huvi pakkuvat teavet, on loodud konkreetsetel eesmärkidel ning proportsionaalsuse põhimõtet austades, mis võib demokraatlikes ühiskondades andmekaitsest tulenevatel põhjustel õigustada süsteemide kasutuspiiranguid;
32. meenutab, et nimetatud piiranguid ei saa tühistada pelgalt terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse uutele nõuetele osundades, vaid et eesmärkide osas tuleb eelnevalt kokku leppida ja vastavalt sellele kindlaks määrata, milline teave on soovitud tulemuste saavutamiseks vältimatu ning anda nimetatud teave asjakohase perioodi jooksul pädevatele võimude käsutusse; kordab oma nõuet minna Ameerika võimudele andmete edastamisel üle pull-süsteemilt push-süsteemile ja säilitab suurimad reservatsioonid seoses Euroopa reisijate nimeregistrisüsteemi loomisega, mis asetataks Europol'i vastutusalasse vastavalt komisjoni teatisele lennureisijate nimeregistri (PNR) andmete edastamise kohta: üldine ELi lähenemine (KOM(2003)0826); palub komisjonil ja nõukogul võtta kõikide kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonide, eriti Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni (ICAO), toimuvate läbirääkimiste puhul arvesse Euroopa Parlamendi 31. märtsi 2004 resolutsiooni lennureisijate nimeregistrite kohta¹;
33. hoiatab nõukogu seoses teabesüsteemide koostalitlusvõimega tõstatunud ohtude eest;
34. kordab oma nõuet määrata julgeoleku valdkonnas kindlaks ühised andmekaitsekriteeriumid, võttes aluseks Euroopa Ülemkogu ja Euroopa andmekaitseasutuste konverentsi² poolt kehtestatud põhimõtted ning kordab oma taotlust luua ühine õigus- ja politseikoostöö andmekaitseasutus, kaasates riiklikke ja Euroopa asutusi EUROPOLi, EUROJUSTi, SISi ja SIDi juurde. Nimetatud asutus peaks kontrollima, kas Euroopa asutused järgivad kaitseeskirju ning abistama nimetatud asutusi nende õigusloomega seotud tegevuses;
35. meenutab vajadust tugevdada reisidokumentide turvalisust; ent tehniline lahendus on siiski suurima tähtsusega, sest ainult niiviisi tagatakse biomeetria kasutamise tõhusus ja andmete füüsiline kaitse, eriti võitluses lubamatu sisenemisega riiki. Kõige olulisem on, et samal ajal säilitataks tehnilised omadused, soovitades lahendusi, mida iseloomustab hea tulude-kulude suhe, ning et need oleksid andmete kogumise, töötlemise, säilitamise ja kasutamise seisukohast turvalised; märgib, et ei ole mingit kasu Euroopa Liidu kiirustamisest ebaküpse, ebaadekvaatseks osutuva lahenduse suunas;

¹ ELT C 103 E, 29.4.2004, lk 665.

² Vastuvõetud tekstid, 7.6.2005, P6_TA(2005)0233.

36. tuletab meelde, et artikli 29 tööühm ja Euroopa andmekaitseinspektor on arvamusel, et 2004. aasta aprilli andmete kinnipidamise riiklikud algatused ei ole täielikult kooskõlas Euroopa inimõiguste konventsiooni ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga;
37. rõhutab, et kogutud andmete analüüsi kulud peab kandma taotlej organ, et vältida liiga suurt arvu taotlusi;
38. protesteerib taas läbipaistvuse ja avaliku arutelu puuduse üle seda tüüpi tehnoloogia valikul ning rahvusvahelise tsiviillennundusorganisatsiooni tehniliste rühmade tasandil ja USA valitsusega peetavates läbirääkimistes; rõhutab oma vastuseisu "RFID" kiipide kasutamisele Euroopa kodanike passides ja palub komisjonil nimetatud tehnoloogiat põhjalikult katsetada enne selle kohustuslikku kasutuselevõttu sadades miljonites passides.

o

o o

39. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Ülemkogule ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele